

Biti ili ne biti instrumentarka – problemi kao izazovi

Žaklina Krčmarević

Opšta bolnica "Sveti Luka" Smederevo

Apstrakt

Uvod: Instrumentarku često doživljavaju kao pomoćnika hirurga, nekoga ko samo dodaje instrumente. To je daleko od istine. Instrumentarka je ravnopravni član hirurškog tima. Bez instrumentara nijedna operacija ne može da počne, da traje, niti da se završi. Biti instrumentarka je najlepši posao medicinske sestre ili tehničara.

Cilj: Potrebno je istaći da je posao instrumentara u isto vreme i najizazovniji posao medicinskih sestara, onaj koji zahteva široko znanje i razvijene veštine. Biti dobar instrumentar znači primeniti sve naučeno znanje i veštine, sa ciljem prihvatanja i rešavanja problema kao izazova. Biti dobar instrumentar znači: biti sposoban za timski rad, njegove prednosti i mane; imati razvijene komunikacione veštine (bez

nesporazuma), imati znanje iz oblasti rešavanja konflikta (sadržaj, a ne povlačenje); imati sposobnost upravljanja stresom (suočavanje, a ne izbegavanje); izbegavati sindrom izgaranja na poslu, imati pozitivan način razmišljanja i postavljati granice; biti emocionalno stabilan, empatičan, razumeti druge; rešavanjem svih izazova ostvariti glavni zajednički cilj celog operativnog tima, a to je bezbednost pacijenta u operacionoj sali i uspešno obavljen operativni zahvat.

Zaključak: Dobru instrumentarku odlikuje široko znanje, usvajanje novih znanja, razvijene veštine i sposobnosti, posvećenost, spretnost, sposobnost prilagođavanja, odanost, iskrenost, odgovornost, psihička i fizička spremnost.